

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

Spauter, Johannes de

Argentorati, Anno, M. D. XV.

Gerundia & supina non regunt. Passiui proprium spreuere gerundia casum. Atq[ue] supina, uelut non causa percutiendi Abs quoq[ue] uenio, nec percussum uolo dici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

gerit, ideo nō facile imitandū credo, nā dicerē libētius sum aptus docere, uel ad docendū rhetoricā. Nullo tamē pacto dicendū puto docēdo a p̄ceptore, p̄pter hāc regulā nostrā ex Valla depromptā.

Gerundia & supina non regunt.

Passiui proprium spreuere gerundia casum.

Atq; supina, uelut non causa percutiendi

Abs quo q̄ uenio, nec percussum uolo dici.

Recte tamē dices uenio causa audiēdi carmen a poeta, quia dicimus audio a poeta, in passiuis ablt̄is subtricit. Virgi. Alitur uitū uiuitq; regendo. Idē, egrescitq; medēdo. Idem. uritq; uidēdo scēmina. Quintilia. Sed memoria excolēdo sicut omnia alia augeēt, id est dū regitur medēt, uideēt, excolit. Sulpi. cōtra Vallā, uult ablt̄m cum p̄positiōe a uel ab recte cōstrui cū gerūdijs & supinis, quia si passiuē sumant, necesse est ablatiuū subaudiri inquit, sed nos in regimine nū testati sumus multa in subauditione esse, quę ineleḡter exprimerent, sic etiā nunc Sulpitio responsum uolumus, donec ex doct̄issimorū quopiā testimoniū contra nos afferatur.

Gerundia in di.

Gerundia in di sunt genitiui casus, & quasi utriusq; essent numeri, p̄ actō ḡm̄ pluralē sibi apponūt, sed non credo facile imitādū nisi parce in magno opere, aut nisi in h̄s exēplis quę inuenta sunt. Plautinus Hegio ad Parasitū erga filiū. Nominādī istorū tibi erit magis q̄ edū di copia, hic apud me ergasile. Valla sic ait. Illud Titū Li. li. i. nisi scriptura uitiosa est, certe uitio nō caret. Nō em̄ uereor ne quis hoc me uestri adhortādī causa magnifice loqui existimet, ip̄m aliter animo affectū esse, adhortandī em̄ singularis numeri est, uestri x̄o pluralis. hoc dictū Vallē intelligit de gerūdiuo, nam si uerū sit gerūdiū nullus est numeri, ut diximus, sed ponit tunc uestri pro uos. simile est in Cice. lib. de diui. Dolebas tantā stoicos nostros epicureis irridēdi sui facultatē dedisse, aut ponit irridendi pro irridendorū, aut sui pro se. in Teren. ponit crescēdi nouarū fabularū, sed de his hactenus. Gerundia in di, quasi noīa substātiua regūtur ab his & pluribus nominibus, locus, tēpus, occasio, quę idem ferme sibi uolunt, ratio, causa, oportunitas, ars, mos, cōsuetudo, copia, & quod idē est potestas, uentia, uolūtas, desyderiū, cupido, libido, cupiditas, auiditas, gratia, id ē causa, libertas. Licētia quod fere in malū capi, ostēdit Quintili. dicēs Quę in alijs libertas est, in alijs licētia uocat. Idē. Qui cōfessum descēdit non absolutionē sceleris petit, sed licentiā. Terē. Deteriores omēs

*licentia malum su
et in bonum*